

SIRDSPRIEKŠ

Maijas avīzīte

Nr. 87.

2024. gada marts

MOSTAMIES ARĪ MĒS... UZ SAULI, PAVASARI, GAISMU SEVĪ...

DABA DZIEDĒ...

Mums katram, ikvienam

ir sava patiesā vieta
dabas radītā simfonijā,
sava skaņa un laiks,
kad skanēt pārlicinoši,
kad gaidīt pacietīgi starp
dārdošu bungu uznācieniem
savu īsto mirkli... skanēt...

Daba māca mūs nebaidīties,
kad saule aiz mākoņiem zūd
un pārķona dārdi ārda un biedē.
Pēc lietus un negaisa atkal jau
saules siltie stari un Gaisma
maigi mierina, pilda ar prieku,
sasilda, samīļo, aicina dzīvot...
Daba dziedē, lai tu vari skanēt

DABAS RADĪTĀ SIMFONIJĀ...

• Zanda IvaNova (Vītola) •

Tagad svarīgi ir sākt komunicēt ar

dabu, ar katru koku kā dzīvu, apzinātu būtni.
Svarīgi turēt tīru savu prātu, lai spētu saprast
un sajūst to, kā daba mums atbild. Ir mūžīgas
un ir laicīgas=mainīgas lietas. Komunicēt ar
mūžību sev apkārt, ar dzīvību dabā pa tiešo,

vienkārši ar
savu domu
pieskerties
dzīvībai visā, lai
atgūtu savas

dvēseles
veselumu
kopīgajā.

Izbaudīt
individuālo,
dziļo, intīmo
komunicēšanu,
pieskerties ar
savu vientulību
savai mūžībai

caur dabu. Sākumā tikai iztēloties, ka ir
komunikācija, līdz prāts notic, ka tas ir
iespējams un tad sajūtīsiet visu pa īstam.
Atmest visu, ko pasaulē runā un par ko runā,
ticēt vienīgi savai sirds pieredzei.

Līga Kolneja

Viss jau ir

Un viss ir harmonijā
 Putnu koris saskaņojas pats
 Un dabas ainava
 Ir vienmēr perfekta
 Domas norimst
 Sakārtojas
 Steiga apstājas
 Tu esi mierā
 Ar visu kas jau ir
 Tāds miers ir skaists
 Tāds piepildīts un laimīgs

Marika Višņevska

Pelēks

nav tikai krāsa, tas ir kas silts, būtisks un tuvs. Tas ir pavasara tuvums, satraucošs mirklis pirms pumpuru plaukšanas un lielās ziedēšanas.

Ja iznāksi ar mani dabā, pats redzēsi tik daudz dažāda aizraujoši pelēkā.

Debesis pelēkas, tādas kā draudošas, reizēm iemidzinošas, skumstošas, bet visaizraujošākās mirklī pirms - pirms caur mākoņiem paveras saule, pirms tā pavisam mākonī slēpjas vai jūrā krīt. Pirms. Sirds viegli notrīs gaidīšanas priekā, bet acis jau tālāk skrien.

Pelēks koka stumbrs un citādi pelēks ķērpītis mīļi tam pieklāviņiem. Kāja nejauši aizsper pelēku oli un tas aizribo, klusi purpinot par manu pelēkiem putekliem pieputējušo dvēseli.

Pārplūdušā pļavā pelēkos spārnus pēc garā ceļa atpūtina mājup atgriezušās dzērves, bet no debesīm skanīgus prieka puteklīšus sijā sīks tumšpelēks kustīgs punktiņš. Acis to meklē, meklē līdz atrod un laimīgi smaida. Tā skan tikai pavasara tuvums.

Ziemeļu pusē vēl ledus un arī tas kļuvis pelēks. Pelēki vecupes puskusušajā ledū spoguļojas simtgadīgi stāvi. Zinu, tie pārdzīvojuši daudzus, bet klusē. Varu tiem droši uzticēt pelēko acu stāstu, tik maigu kā pelēkā pūpola pieskāriens vaigam.

Man gribētos stāstīt un stāstīt par pelēko pavasara skatienu, kas sirdij liek notrīsēt gaidās. Bet acis acīs skatās.

Ir mirklis pirms...

Aiva Bergsone

Pienāk

laiks, kad mēs pārstājam satraukties un kaut ko pierādīt. 🌸

Skaties ar smaidu uz apkārtējo pasauli ar visiem tās trūkumiem, nesteidzies patikt cilvēkiem.

Nesteidzies dot padomus, kādu sodīt vai glābt. Vairāk skaties uz debesīm, nekā kā kurš dzīvo un ko dara.

Atceries to, kas tevi iedvesmo neatkarīgi no apstākļiem.

Neatvainojies, nepaskaidro, neprasi. Netērē laiku neinteresantam un laicīgam.

Miers sirdī ir dārgāks par visām pasaulīgām mantām un priekiem.

Mīlēsīm savu iekšējo mieru! ❤️

Daina Uškāne

Svētīga diena dabā!

Viss lēnām mostas... arī zem sniega, kur vietām tas ir līdz ceļiem, ir jūtama kustība...

Tik priecīgi ir iekrist sniegā un uz mirkli tajā palikt... vairs jau nesalst... Tajā mirklī sajust savus sirds pukstus sitamies vienā ritmā ar Zemes pukstiem... Just sevi dabā un dabu sevī... tik īpašs savienošāns mirklis!

Tad ieraudzīt to mazo rasas lāsi egles zarā trīsam... vēl sasalusi tā... un atkal pietuvoties Zemei, krītot ceļos un nepieskaroties tam trauslumam zarā, ieraudzīt sala ziedus tik skaistus, tai mazajā rasas lāsē... Tik laimīgam justies mežā, kurš mostas...

Daba mostas!

Un es zinu - vēl būs sals un varbūt arī sniegš, bet to mošanos vairs neapsnigt un nesasaldēt... Tā vienkārši ir!

Mostamies arī mēs... uz sauli, pavasari, gaismu sevī... Mostamies labsirdībā un mierā un mīlestībā! Mostamies!

Sarmīte Eiduka

 Gabaliņš no grāmatas

 "Dvēseles čuksti cilvēkam" - #21.

Par saskarsmi ārpusē... Tavs jūtīgums

tagad ir liels. Tu izjūti katra cilvēka klātbūtnē visu to, ko viņš izstaro, ko jūt, ko pats viņš pat neapzinās. Tu tos lasi, kā atvērtas grāmatas. Tas tevi biedē un vienlaicīgi pasargā. Tagad tu zini, kā būt to klātbūtnē vai arī tieši otrādi – nebūt. Skarbi? Varbūt. Vienkārša pieredze tavā mājupceļā, kad tava sirdsgudrība izgaismo tavu ceļu. Aiz katra cilvēka tu tagad sajūti viņa šķautnes un izvēles pieredzēšanā un arī tā dvēseli, tu redzi un zini viņa būtību. Tava attieksme pret viņa izvēlēto ceļu pilnībā mainās. Tu atļauj tiem būt tieši tādiem, kādas ir viņu izvēles – kādiem būt, kurp iet, ko pieredzēt. Tā vairs nav tava daļa. Tās ir tikai un vienīgi viņu izvēles un tu cieni tās, lai kādas tās būtu. Tavas gaismas dēļ, kas tevī tagad ir atvērusies pašam priekš sevis, tu visiem būsi pamanāms. Pie tevis tieksies. Un tu zini, kā rīkoties un kā būt. Tu zini arī to, ka pasaulei pietiek ar to vien, ka tu eksistē. Tāpēc esi pilnībā sev. Ļauj sev būt mājās. Sevī. Un no šī punkta tad arī esi pasaulei, ja to izvēlies. Un es būšu ar tevi. Tikai atļauj. Mūsu saskarsme ir tava būšana mājās. Tad tu esi, kas esi patiesībā. Un visā radītajā par to nav nekā svarīgāka.

Kristīne Muciniece

Atver prieka spārnus

Jaunai dienai rītausmā
Atver kalnus sevī
Lai tavs spēks ir pamanāms
Atver jūru sirdī
Lai tavs miers ir mierinošs
Palaid vaļā domu zirgus
Palaid vaļā tos
Lai tavs ceļš ir gaismas stars
Lai tavs ceļš ir brīvs

Marika Višņevska

Lai ir mierīgi un viegli. Bez melniem -
lieliem vai maziem. Bez maldiem un
nepiepildāmiem
solījumiem.

Lai ir no
pusvārda
pārtverts teikums
un vārdi, kuru
nozīmi citi nezina.

Lai ir
viegli. Satikties
un izšķirties, lai
atkal atnāktu. Lai
ir viegli - bez
asarām atvadīties. Lai ir mierīgi, ka rītdiena
nepievils un sapņu ķērājs būs izķēris visus
vakardienas sliktos īstenības murgus.

Lai ir viegli un mierīgi. Nezināt, kas būs
kaut kad pēc tam. Bet pieņemt šodienu tieši
tādu. Ar to pietiek. Ar šodienu, kas iedota ne
avansā un ne balvā.

Lai ir viegli un mierīgi smaidot. Zinot, ka
smaida to pasaka. Un skatiens, kurš neprasa
vārdus. Kādēļ sarunāties? Ja vārdi var atnest
līdzī to, ko negaida?

Lai ir viegli un mierīgi. Ar to pietiek. ❤️

Linda Mūrniece

Uz pavasari -

Nočukst strauts un steidzas.

Uz pavasari -

Aiz lāses rit lāstekai lāse

Un beidzas.

Uz pavasari -

Atskan gulbja spārnu švīkstī.

Ja visi, arī tu, sirds, drīkst i-

Uz pavasari.

Aiva Bergsone

Dzīve pati mani vaļā ver... ja ļauj os...

Dzīve pati mani ved, ja mācos...

Dzīve pati mani mīl, ja ar mīlestību dalos...

Sarmīte Šmite

IR VĀRDI!

Ir vārdi,

Aiz kuriem

Mirdz Cilvēki

Kā Saules stari -

Tik spoži, silti

Un mīļi,

Un Gaismu nesoši

Un dāsni,

Kas aizsedz

Visas Pasaules postu,

Un, kas silda

Un veldzē Tevi...

Un spēku dod,

Un dzīve kopā ar tiem

Arvien

Pa Laimes taciņu iet!

Astrida Graubiņa

No papīra lapas salocīta lidmašīna

Aizlido tikai līdz tuvākajai pelķei.

Vārdi ir tikpat trausli,

Bet pierakstīti

Tie sasniedz bezgalību.

Atis Priedītis

Sūti arī savas pārdomas, radošos darbiņus un

ierosmes līdz katra mēneša **25.datumam**

uz e-pastu: reinaldemaija@gmail.com

www.draugiem.lv ; www.facebook.lv

<https://t.me/laismasmaijs>

Ar mīlestību, pateicību un prieku fotografēja, rakstīto
savāca un šo radīja – **Maija Reinvalde**